

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Mártzius' 22-dikén, 1825.

Török Birodalom.

A' Görög Országi Tudósításoknak folytatása, a' mellyek Jan. 22-dik Januáriusig terjednek:

Az Anatólikoban öszszegyülekezett Nyugot-Görögországi, 100 személyekből álló Gyűlés illy Nyilatkoztatást határozott mindjárt a' maga első ülésében a' Napoli-di-Romaniai Végrehajtó Direktoriumhoz: —,

„A' mi Nyugotra-fekvő tartományainknak, mellyek az ellenségnek megújított beütései által elpusztítottak, szomorú állapotja, és seregeinknek szükségeik, a' mellyek annyira jutottak, hogy nem csak semmi hó-pénzt, hanem még csak minden napi élelmet se' kapnak; továbbá a' Fél-szigeten előfordult belső zenehonák indítottak bennünket ezen öszszegyülekezésre. A' mi ezen utolsó pontot illeti, mi ugyan ezen tekintetben minden határozásokat a' mi Régeenseinkre bizunk; mindazonáltal kötelességünknek tartjuk kinyilatkoztatni, hogy mi mind azokat a' próbákat, mellyek a' mi Direktóriális Ország-lószékünk ellen tétetnek, akár kik légyenek is ezeknek gerjesztőjik, úgy nézünk, mint törvénytelen és megbüntettetést érdemlő cselekedeteket, és mi mindenkor készek leszünk arra, hogy Törvényes Előjáróinkat az ő akadályoztatójik ellen segítsük.“

Azután a' katonaság és némelly Tisztek ellen az ő sokféle tilalmas elvetemléseikért beérkezett panaszló irások vétettek elé, és részint a' Kormányozónak

részint egy Biztosságnak adattak által megvizsgálás végett.

Nagyon bajos volt a' Gyűlésnek azon utakat módokat meghatározni, hogy miként lehessen a' katonaság' tartására megkívántató summákat öszszeszerezni. Előbb a' határozottatott meg, hogy a' föld népe az ő ezen télen jászlon lévő marhájától bizonyos adót tartozzék fizetni, s ezen adónak egy harmad részét mindjárt fizessele. Három kerületekre, úgy mint Zygóra, Vlochora és Apokuróra nézve a' határozottatott, hogy mivel ezek eddig való adójokat se' fizették-le, ezt rajtok haladék nélkül erő által fel kell venni. Eátván azonban a' Gyűlés, hogy ezen utak-módok a' pénz-gyűjtésre nem lehetnek igen sikeresek; az Anatólikóhoz öszszesereglett katonaság pedig már Dec. 27-dikétől fogva éppen semmi zsoldot nem kapott, továbbá, hogy a' Direktoriumtól legalább két hónapok alatt semmi segedelmet nem lehet várni, azért kétség kívül, hogy addig ahoz semmi idegen pénzzállítvány meg nem érkezik: erre nézve kéntelennek lenni szemlélte magát a' Gyűlés arra, hogy a' Catochiban és Neochoriban lévő Vámoknak jövedelmét 14 hónapokra elzalogosítsa. E' mellett valami Messolongiban találtató földeknek és épületeknek eladattalását is meghatározta.

Az után a' pártos de már bűnös cselekedetét megbánt Zaimi Andrásnak a' Kormányozóhoz Maurokordatóhoz s a' Nyugoti Görög Ország' öszszegyülekezett Elékelő embereihez s Generálisaihoz intézett esdélő írása, mellyet ő a'

tengeren egy hajórol dátált, olvastatott-fel. Ezen esdeklő írásnak kezdő szavai illy módon hangzanak: — „

„Atyafiak! Engem halálíg üldöznek azon okra nézve, a' mellyelről a' Historia tehet részrehajlás nélkül való ítéletet. Karakteremet mindenek esmerik; a' Státus' legnagyobb tiszteletet érdemlő emberei és Katonái valának mindenkori barátaim. Én tölletek most nem kívánok egyebet, hanem csak egy olly megállapodásra való bátorságos helyet, asylumot, hol azt a' szempillantatot elvárhassam, a' midőn egy részre nem hajló nemzeti gyűlés, melynek összehívattatását én kívánom, 's a' melynek ítélete alá magamat bizni kész vagyok, ügyemről a' maga ítéletét kimondja, 's a' t.“ — Ezen könyörgő írás alatt a' Nikita' neve is ott volt.

A' Gyűlés becsülettel és részvételnélkül nyilatkoztatásával felelt: azonban azt is egyenesen kimondotta sajnálkodással, hogy a' Tanács, minelutánna egyszer, mint feljebb említők, mind azokat, kik magokat az Országlószékeknek ellene szegeztek, büntetésre méltóknak lenni közönségesen kinyilatkoztatta, tehát már most legfeljebb is csak annyit tehet, hogy csak közbenjárás-képpen veszi-fel a' Könyörgők' ügyét. Hogy, fog é, és ha fog, mikor fog nemzeti gyűlés tartatni, abból ezen magános Gyűlés még most semmit se' tud, 's a' Könyörgőket a' kik hazájokból elfutottak, csak olly feltétel alatt fogadhatja-be, hogy őket a' Direktóriumnak, mihelyest kívánni fogja, azonnal által adja, 's a' t.

Ezen Congressus, ha így nevezhetjük, Jan. 5-dik napjáig folytatta a' maga' tanátskozásait, a' midőn Maurokordató kijelentette annak, a' mit addig senki nem tudott, hogy őtet a' Direktórium Napoli-di-Romaniában már az előtt néhány hónapokkal a' maga Fő Titoknokjává nevezte, hogy ezen hívatalt azóta, hogy ő Nápoliban jelen nem lehet,

egy Biztosság folytatta, a' melly három tagokból állott, kiknek neveik: Spaniolaki, Petala, és Doktor Mayer a' Görög Kronika nevű Ujságnak írója.

A' mondott napon illy megillető és rettentő pompával rehesztetett-be a' Congressus' tanátskozása. Az egész Gyűlés a' Szent Szűz' templomába menvén ott Trikupi Spiridon nevű Pap és Senátor prédikáziót tartott, és sok szép 's épületes intéseket tett, ezek lévén bérekesztő szavai: — „

„A' szegény semmivé tételtnép nem zugalódik; ő még azt se' kívánja, hogy a' Török emberek, hanem csak a' Török-bánás-módok töröltessenek-el, 's hogy az igazság tételődjék a' Thronusra.“ — Ezen szavakat alig hogy kimondta a' Pap, 's azokra egyszeriben olly rettentő földingás következett, melly miatt a' templom nagyon megrázkódott, 's a' Pap ezzel semmit nem gondolván a' beszédhez ismét hozzá fogott 's e-képpen kiáltott: — „

„Az Isten bosszankodik ellenünk! Reszkessetek Istentelenek és Igasságtalanok!“ — Ekkor az egész gyülekezet kiszaladott a' templomból, 's ezzel a' Congressus elvégződött.

Azon Görög vezérek, kik a' magok hazájokban a' polgárok között való hadakozást gerjesztették vala, 's a' kik most imitt amott megvettelve a' hazán kívül lappanganak, Maurokordatónak is legnagyobb ellenségei voltak, kiktől ő e-képpen megmenekedvén, már most ismét kiállott a' közönség' elejébe a' közös ügy mellett való tusakodásra. Jan. 17-dikén nagy pompával vissza tért Missolongiból Nápoliba. Senátor Trikupi és Generális Vlachopulo egy fegyveres sereggel kísérték-el oda.

Lengyel Ország.

Az Orosz Császárnak mint Lengyel Királynak néhány Rendeléseit hirdettették-le.

a' Márcz. 4-dikén költ Warschaui Újsághan, mellyek mind a' nem soká kinyitató Lengyel Diétának öszszehívattatását illeltik.

Az első Rendelés által Május' 15-dikára hívattnak öszsze az Ország' és Közönség' követei, de úgy, hogy 7 nappal előre megjelenjenek, hogy a' Senátorok előtt Válosztatásoknak törvényességét megmutassák.

A' második Rendelésben így szoll a' Császár: — „

„Senátorok, Ország' Követei, Közönségek' küldöttjei!

„Mostanig már két Diéták hívattnak öszsze. Az első, 1818-ban, egyesség és békeséges indulat által kormányoztatván, bölts törvényeinknek és nemzeti intézeteinknek segedelmekkel a' haza' legsürgöbbszükségeiről tett.

„A' második Diéta, a' melly 1820-ban tartatott, a' becses időt üres czivakodásokkal vesztegetvén-el, alig hagyta csak nyomát is hátra munkájinak. Két illy egymással ellenkező történeteknek nem lehet reátok nézve haszon nélkül elveszni; melyre nézve mi azzal hízelkedünk magunknak, hogy ti valamiint a' roszszülértett ön'szeretetnek csalfaságától úgy az egyenetlenkedés' szerencsétlen munkájától is; távozkodni fogtok ezen-túl, 's a' t.“

Egy harmadik Rendelés azt parancsolja, hogy a' Diétának Kinyitó 's Bevezető ülései, valamint szintén azok is, mellyekben a' Királyi helybehagyás által megcrössítetett törvényjovallások kihirdtetnek, ezen-túl is közönségesen tartassanak, de minden egyéb tanátskozások titkos ülésekben.

D é l i A m é r i k a .

Perú. — A' Londoni Kurír egy levelet adott-ki, a' melly December' 22-dikén

indult Lima-ból. Ezen levél szerént, Rowkroft urat, a' Perui Anglus Fő Konzult, az a' szerencsétlenség érte, hogy a' Callaói kikötőhelyből Lima felé menvén, útjában egy Insurgens katonastrázsa, a' ki szelső vigyázaton állott, így kiáltott hozzá: Ki vagy? — melyre a' Konzul úr egy kevéssé késedelmezve felelvén, őtet a' katona agyon lötte.

Ugyan ezen Limai levél azt láttatik mutatni, hogy abból a' vég-határozású nagy verekedésből, melyről közelébbi Újságunkban a' 167-dik lapon emlékeztünk, csak ugyan lehetett valami. Először a' mondatik ezen levélben, hogy Limát az Insurgens armádnak egy csapatja a' Bolívar személyes vezérlése alatt December' 7-dik napján elfoglalta. Másodszor azt erőssíti ugyan ezen Dec. 22-dikén indult Limai levél, hogy a' Royalisták' armádája, háram napokig tartott verekedések által egészen semmivé tétetett, 's hogy ezen verekedések December' 7-dik, 8-dik és 9-dik-napjain történtek, 's végre hogy ezen verekedések Huantánál történtek volna, a' hova Bolívar már még Aug. 22-dikén megérkezett volt. A' csatában a' Vice-Király La-Serna is megsebesedvén, elfogatott, 's mind ezek után Canterak kapitulációra lépett, a' melybe Callaónak általadattatása is be volna foglaltatva. — Nagyon bajos ezen tudósítással megegyeztetni azt előbbenit, mellyet mint Tiszti tudósítást kiadtak az Insurgensek, 's melyben a' mondatott, hogy Gen. Valdecz a' pártos Olanéta ellen Potosi mellett verekedik, most pedig a' Limai levélben az íratik, hogy Valdecz is fogságra esett a' Huantai verekedésben. Potosi Felső Peruban legalább is 100 mértföldnyire lehet Huantától. Hogyan jöhetett tehát a' sergivel Potosiból olly hamar Huantához? Erre még most bajos felelni. Majd megfelel az idő.

Nagy Britannia.

Az esmeretes Irlandus Prokurátor O-Connell is tartott Londonban a' Catholikusok' gyűlésében egy beszédet Febr. 26-dikán, a' melly által sokaknak figyelmét nagyon magára vonta. E' volt az a' gyűlés, melyben Kérelmet határoztak a' Catholikusok a' felső házhoz azért, hogy ne erősítse-meg az alsó háznak a' Dublini Egyesületnek megtiltására nézve tett határozását. Itt következik egy darab az O-Connell' beszédéből: —,

„Azért hagytam-el hazámat, familiámat, 's azért szakasztottam félbe Prokurátori foglalatosságaimat, hogy az Anglusok szemé' elibe terjeszszem az Irlandiai lakosok' szánakozásra méltó állapotját, 's hogy kérjem a' Parlamentumot, hogy halgasson-meg bennünket elébb hogyseni ítéletét kimondja reánk. Kérelmem vissza vettetett, 's e' volt az az egész Válasz, a' mit az alsó háztól nyernitudtam, az az egész Válasz, a' mellyet 7 millió Irlandusoknak, mert ennyire telik ott a' Catholikusok' valóságos száma, megvihetek. Majd meg fogom mondani nekik, hogy előttök bé-van zárva az Igasság' könyve; és hogy számokra az alsó ház nem egyebet hanem újabb üldözéseket készít. Mi így az Afrikai rabszolgák' állapotjára jutatódtunk. De nem kell hinni, hogy az Irlandiai népek ezen szakadatlanul tartó megalacsonyíttatásnak és elnyomattatásnak magokat örökre alája vessék. (halljuk! halljuk!) Annyi legalább engedtessek-meg, hogy jajgathassunk 's lánczainknak csörögését elnyomójinknak füleiknél hangoztasuk! Már most az Anglus nemzethez járulunk, hogy az igasságot, mellyet tőlünk az ő Képviselelőji megtagadtak, tőlle magától kérjük! —

„Az 1172-dik esztendő-től fogva, midőn az Anglusok Irlandiára reá ütöttek, ezen szerencsétlen sziget' lakosait, kik a'

közönséges törvények alatt élni kívánnak, mint az erdőknek vad állatait úgy üldözik. I-ső Jákob alatt nagyon kevés pénzfizetési büntetés alatt szabad volt agyon verni egy Irlandus embert, 's a' Fő Prokurátornak erősítése szerént ezen Kani-báli törvény ott még most se' töröltetettel, a' mint is hogy egy hazánkfijának gyilkosa csak három Márk ezüst büntetés fizetésre ítéltetett. Ersébeth Királyné és Cromwell az Usurpátor, mint a' vizet úgy ontották a' vért. II-dik Jákob alatt mi győzedelmeskedtünk: de hát szemlélte valaki ekkor, hogy az erő a' mi kezünkben lévén, azt Protestáns atyánkfijainak üldözésekre fordítottuk 's azzal vissza eltünk volna? Nem. Mi vitéz módon de törvényesen éltünk jusainkkal. III-dik Wilhelmus nekünk becsületos sőt hasznos békességkötést ajánlott, és mi azt el is fogadtuk: de azt az akkori idők-béli Eldonok, Liverpoolok, és Pecek megrontották (Ezen szavakra közönséges helybehagyást nyilatkoztatott a' gyűlés). A' Kötés helyébe egy Büntető-törvényes-könyv adatott, a' melyről azt mondta Montequieu, hogy véres betűkkel van írva. Ez egy olly törvényes-könyv, melly a' férjet a' feleségétől és a' fiut az atyjától elragadja; sőt, a' mi még több, a' fiut, azért, hogy az Isteni törvényt megsérti, megjutalmazza! Te tisztos Öreg! te hijába reménled, hogy napjaidat azon fedél alatt végezheted-el, a' mellyet tulajdonkezeid által építettél. Te hijába reménled, hogy magadat azon gabonával táplálhatod, mellyet kevés földedbe vetettél! mert te Catholikus vagy, és ha a' te fíjad őseinek Istenét esküvés által megtagadja, azon szempillantásban Urává leszen Vagyónodnak sőt Személyednek! Szerencsétlen öreg! távozzal-el földedről és eredj az erdőkbe meghalni; mert te Catholikus vagy! (Ezen szavakra ismét közönséges meglegedést jelentett a' gyűlés.)

„De hát micsoda bűn tettek az Irlandiai Catholikusok? Ők hűségesek maradtak III-dik Györgyhöz, midőn ellene az ő Protestáns alattvalói fegyvert fogtak, 's a magok segítségére a' Francia revolutzió embereket meghívták. A' mi Egyesületünk, melly akkor Catholikus Biztosságnak nevezte magát, hathatós buzgóságot bizonyított a' föld népének a' Francia Jakobinusok' mérge ellen való megoltalmaztatására. Minket nem halgatnak meg, 's az Orangista Klüb' Nagymesterét bebocsátották az alsó ház' rostélya' elibe, azt a' Nagymestert, kinek esküvése a' 67-dik Soltár' 24-dik versének ezen szavaiból vétetett ki: „Hogy a' te lábaid ellenségednek vérebe „mártóddjanak, 's a' te kutyáidnak nyelve „ellenségeidnek ugyan azon vérét nyalja.“ — De e' nem igaz, így kiáltott fel valaki a' gyűlés' közepéből. — „Ha nem igaz, így felelt O-Connel, és ha az, a' ki engem' beszédemben meggátolt, megbizonyíthatja, hogy nem igaz, így én örökre le fogok a' Catholikusok' felszabadíttatásának védelmezéséről mondani.“ (ismét helybehagyó kiáltások hallattak).

„Így van a' dolog Uraim, e'-képpen végezte szavait O-Connel, ilyenek az Orangista-falctzióknak gondolkodásai: de nem ilyenek a' mieink. Ők nyughatatlankodást gerjesztenek, és boszszuállásra ingerlenek minket: mi ellenben békességet és alabosátkozást prédikállunk, 's minket megbüntet egy Parlamentumi Akta. Magasztaltatás és dicsőség a' Mindenhatónak, tisztelet a' Királynak!“

Mindjárt azután, hogy az alsó házban Bourdettnak a' Catholikusok' felszabadíttatását tárgyzó Jovallatja Márcz. 1-ső napján az első felolvastatáson által esett, első gondja volt a' Ministereknek egy Biztosságot a' végre kinevezni, hogy azon alapot vizsgálja és határozza meg, mellye-

ket a' Catholikusok' felszabadíttatását tárgyzó törvénynek elintéztetésében fundamentumúl kell tenni. A' Biztosság' tagjai, kik ezen fontos tárgynak kidolgozására kinevezettek, ezek voltak: Sir Francis Bourdet, Canning, Plunkett az Irlandiai Királyi Prokurator, Tierney, Grant, Wynn, Abercromby, Rice, Mackintosh, Newport, Parnell. A' kérdés, melly körül, mint sarak körül, a' vizsgálódás forgott, a' volt, hogy mellyek voltak azok a' megszorító esküvések, mellyeknél fogva a' Catholikusok, ha azokat le nem akarták tenni, némelly hivatalokból 's jusokból kiszorítottak, 's mellyek azok, a' mellyeknek az ő felszabadíttatások után is fenn kell állani. Ezen tekintetekben következő határozásokat tett Márcz. 5-dikán ezen Biztosság: — 1) Az Angliai és Irlandiai Parlamentumoknak bizonyos Aktáik szerint, bizonyos Nyilatkozatások és Elajánlások kívántatnak mint szükséges feltételek arra, hogy valaki ezen Országban bizonyos hivatalokra léphessen, bizonyos szabadságokkal és jusokkal élhessen; — 2) Ezen Biztosság az Általváltozás (Transsubstantiatio), a' Szentelmek segítségülhívása, Szűz Máriának tiszteltetése, 's a' Misc béli áldozásnak, a' Romai Catholika Szentegyház' módja szerint való véghez vitele ellen kívántatott esküvést, mint csupa speculativumot és Dokmaticumot úgy nézván, úgy ítélt, hogy ezen esküvésnek az alattvalói és a' polgári kötelességekhez semmi köze nem lévén, ennek megkívánása tovább nem szükséges és ezen esküvést minden tartozkodás nélkül el lehet törteni; — 3) Hanem elé fordul a' felhozott Parlamentumi Aktákban valamelly úgynevezett Suprematiai esküvés is, a' melly elmulasztatatlannúl szükséges feltétel arra, hogy valaki némelly hivatalokat viselhessen 's bizonyos szabadságokkal és polgári jusokkal élhessen; — 4) 's ugyan ezen esküvésben egy olly Clausula is fordul elé,

melly által kinyilatkoztatódik, hogy semmi külső Fejedelem, Fő Pap, Státus vagy Hatalmasság nem gyakorolhat ezen Országban semmi nemű törvénytévőseget, hatalmat, felsőbbseget, 's Egyházi vagy Lelki Múltóságot; — 5) Úgy látszik ezen Biztosságnak, hogy a' Király ő Felseje Catholikus alattvalói néminémű tartózkodással legyenek ezen esküvésben ezen kifejezésre nézve, lelki, és hogy ezen tartózkodásnak elhárítására nézve jó lenne azon értelmet, a' melyben ezen kifejezést venni kell, Ersébet Királynénak azon Rendelésével, a' mely egy Parlamentomi Akta által megerősített 's az Anglikána Egyház' 37-dik Czikkelye által megvilágosított, megegyezőleg megmagyarázni, tudniillik e'képpen: „Ezen Orzágnak Királyai valamint a' magok papi ügy világi Alattvalóikat is kormányozni fogják, és minden gonosztévők 's lázasztók ellen a' polgári kardot fogják használni; — 6) A' Biztosság úgy ítél, hogy a' mondott esküvésnek megmagyaráztatását minden arra megkívántató kivételeknek és eszközöknek követni kell, hogy az Angliai és Skótziai Protestáns-Püspöli (Episcopális) Egyháznak 's Alattvalóknak jusaik és szabadságaik, az ő tudományaikban, rendtartásaikban, Országlási módjokban 's fenytékekben fenntartassanak.“ —

Ezen értelemben kell már most a' Catholikusok' felszabadítását illető Javollatnak megkésztetni 's további veteke-
désekre alá vétetetni.

Londonba valami kedvetlen híreknek kellett Keleti Indiából érkeznii, mint hogy az odavaló Kereskedő Társaság' Váltópapirosai egyszerre 7—8 perCentel estek alább. Többféle hírek szárnyaltak a' dologra nézve. A' Calcuttában Nov. 4-dikén kiadatott újságban ezek irattatnak: — „

„Néhány napoktól fogva engedelmesség' jelei kezdtek magokat kimutatni azon Scapoy (Indus) gyalog Regimentben, a' mely Barragporéban fekszik, 's a' melynek, Chittagongba kellett volna menni, de Nov. 1-ső napján a' Regimentnek nagy része megtagadta az engedelmességet, 's tisztjeitsok féle megbántásokkal illette. A' tiszttek időt határoztak a' támadóknak, hogy az alatt az engedelmességre vissza térjenek, 's minden eszközök elővételtek, hogy erre őket réa lehessen venni. Ők ellenben megmaradtak feltett czéljok mellett, 's November 2-kán már olly félelmesen kimutatta magát a' támadás, hogy erőszak nélkül elnyomni már lehetetlen vala. E' végre azon reggel egy Batalion, ágyúkkal az engedetlen Regimentnek kaszármája megott megállapodván, más két Batalionok előről formáltak egyenes lineát, 's elkor Neil és Stevenson Oberstereket Kapitány Macannal együtt beküldötte a' Vezér a' támadókhöz, olly meghívással, hogy fegyvereiket mindjárt tegyék le. Ők nem engedelmeskedtek; erre a' Vezér két puska-lövés által az ágyuzóknak jelt adatott; ezek az ágyuzáshoz azonnal hozzá kezdtek; a' támadók futásra vették a' dolgot, hanem a' Királyi sergek őket üzőbe vették; sokakat megöltek; másokat elfogtak, a' kik haladék nélkül katoná itélőszék elibe állittatnak. Más két, tudniillik a' 26-dik 's 27-dik Indus Regimentek, mellyek hasonló módon parancsolatot vettek vala a' Csittagong felé való útnakindulásra, engedelmesen viselték magokat. Ennek a' katonai keménységnek kívánt következése lett; a' csendesség telyesen helyre állittatott. A' Királyi sergekéből is elesett két ember.

A' Kent nevű Anglus hajót, mely a' Kelet Indiai kereskedő társaság' tulajdonna volt, útjában Márcz. 1-ső napján az a' szerencsétlenség érte a' Biskáyai tenger-öbölben, hogy gyulás történvén rajta, elögett. Mind együtt 637 emberek, kato-

zák, útasok, aszszonyok, gyermekek találtattak rajta, kiknek az a szerentséje volt, hogy Cambria nevű ugyancsak Anglus hajó, a mely Mexiko felé folytatta czezését, csak annyira volt a meggyuladott hajótól, hogy annak veszély-jelentő lövéseit meghallotta s azonnal segedelmére sietett. A Kent 10 órákor gyűlt meg s a Cambria déltájban érkezett meg segedelmére, s ennek lehet köszönni, hogy csak 90 ember veszett oda, a többek mind kifogatattak s életben maradtak.

O-Connel Londonban polgári Diplomát nyert.

Brougham Febr. 28-dikán nagy vendlégséget adván, több Hercegek s ezek közt Bourdett s O-Connel is jelen voltak. A Hercegek s Lordok közt ezek nevezetnek: Norfolk, Leinster, Dewoushire, Duncannon, Killen s többek.

Csak nem megmagyarázhatlan, hogy miért estek néki az Anglus kereskedők olly nagyon a két Indiai szerzemények felvásárlásának, mely miatt ezek hirtelenül megkezdttek drágodni. Mit gyanítanak, nem tudhatni. Egy társaság a gyapott felvásárlásának esett néki. Ez mind felvásárlotta, a mennyit Angliában eladót talált. Csak Liverpoolban 100,000 bált vásárlott össze; sőt a mi több még Franciaországban is felvásárolta, mind, a mennyit eladtak.

Egy Calcuttai Anglus kereskedőhöz 4 millio font (40 millió forint) Kridát csinált.

Észak Amerika.

Forsyth úr ezen Egyesült Státusok Madridban lévő Követje, hathatos parancsolatot vett az Elölülőltől, hogy haladéknélkül sürgesse a Spanyol Országlószéknél

Floridák' Archivumának s a Floridák általengedtetését illető egyéb frásoltnak kiadattatását, a mely annyival igasságosabb, hogy ezeknek kiadását a Spanyol Országlószék, az 1821-ben Febr. 22-dikén készült Kötésben megígérte. Ezen Archivum most Cuba szigetén tartatik. Már más versben említettük, hogy a Spanyol Udyar tudára adatta az Eszaki Amerikai Egyesült Státusoltnak, hogy megmásolja a Floridák' általadattatását illető Kötést, ha ezen Státusok a Spanyol Országtól elszakadott Amerikai tartományoknak függetlenségét megesmernék és őket segítenék. Talám ezen környülállás okozta, hogy a Spanyol Udyar már most nem akarja kiadni a Floridai Ok-leveleket.

B é c s.

Nagy Méltóságú Ürményi Ürményi Jósef Úr Ó Excellentiáját, a Sz. István M. Királyi Rendje' Nagykeresztesét, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanácsost, Ország Biráját, T. N. Székes Fejérvármegye Fő Ispányát, a F. Királyi M. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, a Fels. Septemvirális Táblánál Assessort, s a Tudományok' Pesti Nemzeti Universitásának Elölülőjét, egész fizetéssel nyugodalomra bocsátani s egyszersmind Státus és Conferenciális Ministerré nevezni — helyébe

Korompai Gróf Brunsvik Jósef Úr Ó Excellentiáját, a Sz. István M. Királyi Rendje' Közép-keresztesét, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanácsost, Magyar Királyi Tárnokmestert, T. N. Nograd Vármegye Fő Ispányát, a F. K. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust s a Fels. Septemvirális Táblánál Assessort, Ország' Birájává, — helyébe

Cziráki és Dienesfalvi Cziráky Antal Úr Ó Excellentiáját, Arany Sarkantyus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Valóságos

Belső Titkos Tanátsost, a' F. K. M. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, K. Vice-Kintstármestert, a' Fels. Királyi Magyar Kamara' Vice-Elölülőjét, és T. N. Vasvármegye Fő Ispányi Administrátorát, Magyar K. Tárnokmesterré — helyébe

Vásonkeői Gróf Zichy Károly Úr Ó Excellentiáját, Cs. K. Kamarást, és Valóságos Belső Titkos Tanátsost, a' Közönséges Udvari F. Kamaránál Vice-Elölülőt, s' T. N. Mosony Vármegye' Fő Ispányát, a' F. Udvari Magyar Kamara' Elölülőjévé — helyébe

Báró Perényi Perényi Lázár Úr Ó Excellentiáját, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanátsost, úgy a' Fels. Udvari Királyi Magyar Kamaránál eddig volt Tanátsost, ugyan ott Vice-Elölülővé

Revisnyei Reviczky Adám Úr Ó Excellentiáját, az Ausztriai Császári Leopold s' Sárdinai Sz. Mórész és Lázár Rendei Rittersi Keresztesét, Valóságos Cs. K. Titkos Tanátsost és Cs. K. Kamarást, a' Gallieziai Kormányozó-Szék eddig volt Vice-Elölülőjét, a' F. Udvari Közönséges Kamara' Vice-Elölülőjévé, méltóztatott Császár és Király Ó Felsőge kegyelmesen kinevezni.

Továbbá méltóztatott Ó Cs. K. Felsőge: Nagy Méltóságú Végh János Úr Ó Excellentiáját, a' Sz. István K. Rendje Középkeresztesét, Arany Sarkantus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanátsost, a' F. K. Magyar Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, T. N. Baranya V.me-

gye' Fő Ispányát, s' az egész Magyar Országai Provincziális Biztosság' Fő Igazgatóját, előbbeni Hivatalának megtartása mellett, Korona Órzővé

Méltóságos Komori Báró Bedekovich Ferencz Úr Ó Nagyságát, a' Sz. István Királyi Rendje' Középkeresztesét, Arany Sarkantus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Státus és Conferentziális Tanátsost, T. N. Békés Vármegye' Fő Ispányát, T. N. Körörs V. megye Fő Ispányává, úgy Komori Méltóságos Báró Bedekovich Lajos Cs. K. Kamarás Úr Ó N.gát, T. N. Zágráb és Várasd V. megye' Tábla Bíróját, a' Dalmátiai Horváth és Tóth Országai Törvényes Tábla' Assessorát, ugyan azon T. N. Körörs V. gye' Fő Ispányi Administrátorává

Nemkülönbén Méltóságos Láncei Láncezy József Úr Ó N.gát, Cs. K. Kamarást és Septemvirális Assessorát, T. N. Békés V. gye' Fő Ispányává.

Végezetre Nagyméltóságú Erdődy Gróf Pálffy Fidelis Úr Ó N.gát, Vöröskői Örökös Urat, Cs. K. Kamarást, a' Posoni Királyi Vár Örökös Kapitányát, T. N. Pásony V. megye Örökös Fő Ispányát, T. N. Árva V. megye' Fő Ispányává, kegyelmesen kinevezni.

Fő Tisztelendő Krobot János Úr, a' Szabad-mesterségeknek és Philosophiának Doktora, a' Pesti K. Universitátsnál a' nevelés felsőbb tudományának Professora, és a' Philosophiai Karnak Direktora, a' Nyitrai Fő Tisztelendő Káptalannál, Kanonikká neveztetett.

Megjegyzés. — Ha talám valakinek még kedve találna jöni a' M. Kurír' Olvasói közzé való beállásra, Április 1-ső napjától fogva jövő December' végéig rendelést tehet a' tudva lévő módokon B. becsü pénzben 21, ezüst pénzben 8 forintokkal 24 kral.

Igazítás. — Közelebb kijött újságunknak hátulso lapján a' Bádeni lottériai nyertes számok közt a' legutolsó, nem 162,16, hanem 162,136.